

ישבו לפניו. הוא שתק והם שתקנו. נכנס לחדר, ושמעו אותו הkowski שתקיה אומר: אמר להם מה שהם רוצחים, שצדיקים הם. עד שירד, העריב הלילה.أكلו. בעודם אוכלים, שתק, והם שתקנו. בשאכלו, קמו לשכב. אמר להם: אם יש מכם ששמע דבר, שיאמר לנו.

פתח רבי דוסטאי ואמר,anno סברא נסבר, וטוב לדעת, אפה אמר לנו. אמר להם, השמעתם תדבר תהה שאמר רבי יצחק? כל הקוויא קריאת שמע כתקונה על מטבחו, בשמתו עוללה לשוט בארץ המהים. זהו שפטותם (שיר) ששים גבורים סביר לה מגבורי ישראל. אמרו לו, יאמיר רבנו!

אמר להם, בקריאת שמע יש שניים אותן ידועות עד ובשעריך, ועל כל אותן יש סוד כבוד המלכות הקדושה של השליט העליון, ועובדת האלים לפניו, עד שיקרב דעתו לבטא הכבود של המלכות הקדושה. ובאותה שעה לוקח אותם מפיו בעל הפנים, ששמו בשם אדוננו, והוא מעלה אותם למעללה עם נשמות הצדיקים לפניו מזבח.

ונוטלים אותם שניים מלאכים שמקיפים את בsea הכבוד, כל אחד ואחד אותן אחת, ומופרים בהם בכל לילה. זהו שפטותם (דברים ט) ולכך הפטן הפטן מידך והניחו לפני מזבח ה' אליה. ולקח הכהן - וזה מטטרון, הפטן"א - אלו שניים אותן של קריית שמע של הלילה.

לפניהם, יצא מהם נשמהם וראו מה שראג, והתעורגו. אמר אחד לאחר: לא נשב פאן, איןנו ראויים זהה. מי שהוא מלך עליון, יהיה בפבוד הנה. מה

יתבון קמיה, אשתייק, ואניון אשתייקו. עאל לאדרוֹגָא, שמע בהיא קלא דהוה אמר, אימא לוֹן מה דאיינון בעאן, דזקאנין איינון. עד דנחתית, רמש ליליא. אכלו. עד דהוּ אכלי, אשתייק, ואניון אשתייקו. פד אכלי, קמו למשכב, אמר לוֹן אי אית מאכון, דשמע מילחתא ליימא לי.

פתח רבי דוסטאי ואמר, אנן סברא נסbor, וטיבו למינדע, את אימא לוֹן. אמר לוֹן, שמעתונ האי מילחתא דאמר רבי יצחק, כל הקורא קריית שמע כתקונה על מטבחו, נשותו עולה לשוט באריין החאים. הרא הוא דכתיב, (שה"ש ג) ששים גבורים סביר לה מגבורי ישראל.

ישראל. אמרו ליה ליימא מר.

אמר לוֹן, בקריאת שמע אית שתין אתוֹתא ידייען, עד ובשעריך. ועל כל את ואת אית סוד יקרא דמלכיותא קדישא, דשליטא עילאה. ופולחניה דבר נש קמיה, עד דיקרב דעתיה, לכוֹרְסִי יקרא דמלכיותא קדישא.

ובזהוא שעתא, נסיב לוֹן מן פומיה מאירה, דאפיקא, די שמייה בשמא דMRIה, והוא אפיק להוּן לעילא עם נשמותיהם דצדיקיא, קמי מדקה יקרא דליך. ונסביר לוֹן, שתין מלאכין, דסחרין פורסי יקרא, כל חד וחד את חד, ומזרין בהוּן כל ליליא. הרא הוא דכתיב, (דברים טו ט) ולכך הפטן הפטן מידך והניחו לפניו מזבח ה' אליה. ולקח הפטן, דא הוא מטטרון, הפטן"א, אלין שתין אתוֹתא דקריאת שמע דליך.

אוליף להו, נפק נשמהותן ממייהו, וחמור מה דחמו, ואיתערו. אמר חד לדוד, לא ניתיב פאן, לית אנן חיזין להאי. מאן דאייה